

Верба над ставком

Василь Сухомлинський

Оксанка гуляла біля ставка. Знайшла вербовий прутик та й увіткнула в сиру землю. А сама пішла додому. Потім Оксанчині батьки переїхали до міста. Там Оксанка й училася в школі.

Минуло десять років. Навідалась Оксанка до рідного села. Була вона вже дівчиною, високою, з чорною косою.

Ось прийшла якось до ставка. Побачила високу гіллясту Вербу, що схилилася над водою.

Здивувалася Оксана й питає:

— Вербо, де ти взялася?

А Верба й каже:

— Ти мене посадила маленьким прутиком.

— Яка ж ти велика стала,— тішиться Оксана. — Я тебе й не впізнала.

— А я тебе впізнала,— тихо мовила Верба.